[וְהַתַּנְיָא. בְּיִבּוּמְתָּא]: דְּמִים הַטְּעוּנִין יְסוֹד. דְּאִינוּן שִׁירַיִם שֶׁטְּעוּנִין שְׁפִיכַת יְסוֹד: מַחֲשָׁבָה מוֹעֶלֶת בָּהֶן. אִם חִישֵׁב בִּשְׁפִיכָתָן עַל מְנָת לְאָכוֹל בָּשָׂר לְמָחָר. וּלְקַמָּן רָמְיָנַן עָלָה: וְדָמִים הַנִּשְׁפָּכִין לְאַמָּה. שֶׁנִּפְקְלוּ, וְשׁוֹפְכָן אוֹתָן לְסִילוֹן שֶׁבָּעֲזָרָה הַמּוֹלִיכָן לְנַחַל קִדְרוֹן[1]: כִּי תַּנְיָא הַהִיא. דְּמַחֲשָׁבָה מוֹעֶלֶת בָּהֶן: בְּשָׁלֹשׁ מַתָּנוֹת כּוּ'. וְכוּלָּהּ חֲדָא מִלְּתָא הִיא, דְּמַסְקְנָא דְּקוּשְׁיָא הִיא וְלָא שִׁיּוּרָא, לָא תִּשְׁמַע מִינֵּיהּ דְּשִׁירַיִם טָעוּן כִּיבּוּס וַאֲפִילּוּ לְרַבִּי נְחֶמְיָה, דְּהָךְ בְּרִייְתָא בְּשֶׁלֹּא מַפְּגִּיעוֹת שֶׁנִּטְמְאוּ יְסוֹד. מִלְּמַע טְעִינַת יְסוֹד עֲלֵיהֶם, שֶׁשֹּׁפֵךְ שִׁירַיִם לַיְסוֹד: ס"ג אֶלָּא כִּי תַּנְיָא הַהִיא בְּדָמִים הַפְּנִימִיִּים. וּלְעוֹלָם בְּשִׁירַיִם, וּכְמ"ד לְקַמָּן[2] שִׁירַיִם הַפְּנִימִיִּים מְעַכְּבִי, הֵילְכָּךְ חֲשִׁיבִי לְהַפְּגִּיל לְעִנְיָן[3] חוּץ וּלְעִנְיָן כִּיבּוּס: וְרַבִּי נְחֶמְיָה הִיא דְּאָמַר. סָלֵק שִׁירַיִם הַחִיצוֹנִים שֶׁהִקְרִיבָן בַּחוּץ חַיָּיב, וּמִשּׁוּם הָכִי לָא מָצֵי לְפַלּוּגֵי בְּדִידֵיהּ: דְּלָא מִתְּנֵי לֵיהּ תְּלָתָא פְּטוּרֵי. דְּתַיְּנָא לְבַרְדֵּי תְּלָתָא חִיּוּבֵי. דְּתִנְיָא בְּפִנִּימִיּוֹת, דְּבִשְׁלֹמָא בְּכִיבּוּס וּבְמַחֲשָׁבָה מָצֵי לְפַלּוּגֵי, אֲבָל בְּהַעֲלָמָה מוּץ לָא מָצֵי לְמִיתְנֵייְהוּ: רַבִּינָא אָמַר. הָא דְּפִרְכַּת לְעֵיל 'וְלִיטַעְמִיךְ מִן הַיְסוֹד הוּא דְּאֵין טָעוּן כִּיבּוּס הָא מִן הָרָאוּי לַיְסוֹד כּוּ', לָאו מִן פִּירְכָּא הִיא, דְּאִין הַקְּדָן מִן הַקָּדָן מִמָּשׁ קָאָמַר, הָא מִן הָרָאוּי לְקָדָן, כְּגוֹן שֶׁלֹּא מַפְּגִּיעוֹת שֶׁנִּטְמְאוּ, טָעוּן כִּיבּוּס, כִּדְרַב פָּפָּא; וְהָא דְּתָנֵן הָכוּ 'מִן' הַיְסוֹד', לָאו מִן הַיְסוֹד מִמָּשׁ דְּמִדּוּק מִיָּפָה 'הָא מִן הָרָאוּי לַיְסוֹד טָעוּן כִּיבּוּס' וְתִקְשֶׁה לָךְ, אֶלָּא מִן הָרָאוּי לַיְסוֹד קָאָמַר, וְאַשְׁמְעִינָן דְּמִשֶּׁלְּמָה זְרִיקָה אֵין הַשִּׁירַיִם טְעוּנִין כִּיבּוּס, דְּאִילּוּ מִן הַיְסוֹד מִמָּשׁ לָא אִילְטְרִיכָא לֵיהּ, דְּהַשְׁתָּא מִן הַקָּדָן אָמְרַת לָא, מִן הַיְסוֹד מִיבָּעֵי: וְאִינָּא אִידֵי יְאִידֵי רָאוּי. וְקִמ"ל דְּיֵשׁ לָךְ רָאוּי לַקָּדָן וְאֵין טָעוּן כִּיבּוּס, וְאֵיזֶהוּ, זֶה שֶׁלֹּשׁ מַתָּנוֹת שֶׁבַּחַטָּאת: רָאוּי לַקָּדָן אָמְרַת לָא. מִשֶּׁנִּתַּן מַתָּנָה רִאשׁוֹנָה מִמְּעַטַת לְכוּלָּהּ דְּסָ מִכִּיבּוּס: רָאוּי לַיְסוֹד. דִּקְכָר נִגְמְרוּ מַתָּנוֹתָיו, מִיבַּעְיָא לֵיהּ לְמִיתְנֵי, בְּתְמִיהָ, הָא מִקַּמֵּיהּ אִידְּחִי לֵיהּ מִכִּיבּוּס: אֶלָּא וַדַּאי מִן הַקָּדָן קָדֵן מַמָּשׁ. אֲבָל הָרָאוּי לַקָּדָן, כָּל זְמַן שֶׁלֹּא נִגְמְרוּ מַתָּנוֹתָיו, טָעוּן כִּיבּוּס; וְהָדַר מִשְׁמְעִינָן דְּמִן הָרָאוּי לַיְסוֹד אֵין טָעוּן כִּיבּוּס וּלְמַעוּטֵי שִׁירַיִם, דְּאִי מִן הַיְסוֹד מִמָּשׁ לָא אִילְטְרִיכָא לֵיהּ: 'וְעָשָׂה' כַּאֲשֶׁר עָשָׂה. בְּפַר הָעֵלֶם דָּבָר (פ"ו), לְאַחַר שֶׁפִּירֵשׁ בּוֹ כָּל מִצְוֹתָיו דָּמוֹ שָׁנָה לְכָתוּב 'וְעָשָׂה לְפַר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת' וְגוֹ', וּמִקְרָא שֶׁהִיוּ צָרִיךְ הוּא, שֶׁהֲרֵי כָּל עֲבוֹדוֹתָיו נִתְפָּרְשׁוּ[4], חוּץ מִיּוֹתֶרֶת הַכָּבֵד וּשְׁתֵּי הַכְּלָיוֹת שֶׁהוּא צָרִיךְ לְגַלְּמוֹד מִפֹּר כֹּהֵן מָשִׁיחַ הַחָמוּר לְמַעְלָה הִימֶנּוּ; וְהָא לֵיכָּא לְמֵימַר דִּלְהָכִי הַדַּר וְאַקְשִׁינְהוּ לָהָא מִלְּתָא, דְּהַאי קְרָא כְּתִיב בֵּיהּ כַּפָּרָה, 'וְכִפֶּר עֲלֵיהֶם' וְגוֹ', וְהֵימוּרִין לָא מְעַכְּבִי כַּפָּרָה, אֶלָּא כּוּלָּא לְדַרְשָׁא וְסָרְסֵהוּ, דְּעַל כָּרְחָךְ לָא מָצֵי לְמֵימַר כִּדְכְתִיב, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר[5], דְּמִשְּׁמַע מִתַּסְרִיעָא יָלִיף, דְּלָא חָסַר מִידֵי דִּינְעֵבִי לְמִילְּיָיבֵי, אֶלָּא 'וְעָשָׂה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה' לְכִפּוּל בְּאַחֲרָת הַזָּאוֹת שֶׁלּוֹ, וְהָכִי מַשְׁמַע, כַּאֲשֶׁר עָשָׂה[6] לוֹ, כַּאֲשֶׁר כְּתַבְתִּי לְךָ כָּל עֲשָׂיָתוֹ, וְאֶנָּה עֲלֵיהֶם לְעִנְבָּר, שֶׁאֵם חִיסֵּר כּוּ'. כֵּן שֶׁמְּעַבְּבִי בְּמִנְיָנוֹת: מַתַּן שֶׁבַע. עַל הַפָּרָכֶת: מַתַּן אַרְבַּע. שֶׁאֵין מְעַכְּבוֹת בְּחַטָּאת הַחִיצוֹנָה, לְדִבְרֵי הַכָּל מִמִּנְיָנוֹ לְעֵיל: מִנַּיִן. שֶׁמְּעַכְּבוֹת בְּקָרְבָּנוֹת הַפְּנִימִי. וּלְקַמָּן[7] פָּרִיךְ, וְהָא לִי קָרָן, (ג) הָא כְּפִילָה 'וְעָשָׂה' כַּאֲשֶׁר עָשָׂה' נָמֵי עֲלֵיהוּ קָאֵי, דְּהָא אִיתְנְהוּ אִיתְנְהוּ נָמֵי בְּהָכָרָעָה כְּתִיבָן: תַּלְמוּד לוֹמַר 'בֶּן יַעֲשֶׂה לוֹ'. חָזַר וְכָפַל, וְאִם אִיתְנְהוּ לְעִנְיָן מַתַּן שֶׁבַע, תְּנֵהוּ לְעִנְיָן מַתַּן אַרְבַּע: 'פָּר' זֶה פַּר יוֹם הַכִּפּוּרִים. לְהַשְׁוָוֹתוֹ לְפַר הָעֵלֶם דָּבָר, וּלְקַמֵּיהּ[8] מִפְרָשׁ לְמַאי הִילְכְתָא: כַּאֲשֶׁר

דְּפִלְיגִי רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי נְחֶמְיָה בְּדִבְרִים הַנַּעֲשִׂין בְּנִגְדֵּי לָבָן בַּחוּץ, דְּלְרַבִּי יְהוּדָה לָא מְעַכְּבִי מְעַכְּבִי, דְּמִפְרַשׁ רַבִּי יוֹחָנָן דְּשִׁירַיִם מִקְרָא חָלֵד דְּרֹשוּ, 'וְכִיסֶה זֹאת' וְגוֹ', כְּתִיב 'זֹאת' וּכְתִיב 'זֹאת חַטָּת', לְרַבִּי יְהוּדָה חַד לְמַעוּטֵי בְּנִגְדֵּי זָהָב בַּחוּץ, וּלְרַבִּי יוֹחָנָן שֶׁלֹּא לְמַעוּטֵי בְּנִגְדֵּי לָבָן בַּחוּץ וְחַד לְמַעוּטֵי שִׁירַיִם דְּלָא מְעַכְּבִי. [9] וְכִסֶּה פָּרִיךְ [שַׁפִּיר] דְּרַבִּי יוֹחָנָן מַדְּרַבִּי יוֹחָנָן מַהֲרִיא דְּלִקְמָן, דְּקָאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן וְמִקְרָא שֶׁלֹּא לְמַעוּטֵי בְּנִגְדֵּי לָבָן בַּחוּץ וְחַד לְמַעוּטֵי שִׁירַיִם דְּלָא מְעַכְּבִי. [10] קָשְׁיָא: 'וְעָשָׂה' פַּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה'. פִּירֵשׁ בְּקַונְטְרֵס, בְּפַר הָעֵלֶם דָּבָר שֶׁל נְבוּר כְּתִיב, וּמִקְרָא שֶׁלֹּא לְרִיךְ הוּא, שֶׁהֲרֵי כָּל עֲבוֹדוֹתָיו נִתְפָּרְשׁוּ בּוֹ חוּץ מִיּוֹתֶרֶת הַכָּבֵד וּשְׁתֵּי הַכְּלָיוֹת שֶׁהוּא צָרִיךְ לְגַלְּמוֹד מִפֹּר כֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ הַחָמוּר לְמַעְלָה הִימֶנּוּ

הָא מַנִּי, רַבִּי נְחֶמְיָה הִיא, דְּאָמַר שְׁיָרֵי הַדָּם שֶׁהִקְרִיבָן בַּחוּץ חַיָּיב, וְלָא מִתְּנֵי תְּלָתָא פְּטוּרֵי בַּהֲדֵי תְּלָתָא חִיּוּבֵי. כּוּלָּהּ סוּגְיָא דְּשַׁמְעְתָּא מִשְּׁמַע דְּרַבִּי נְחֶמְיָה מִיָּרֵי בְּדָמִים הַחִיצוֹנִים[1]. **וְהַקְשָׁה רַב רַבִּי יַעֲקֹב מֵאוֹרְלַנְיָ"שׁ**, דְּלִקְמָן בְּסוֹף הַשּׁוֹחֵט וְהַמַּעֲלֶה (דף קיח.) אָמְרִינָן, וְהָכְתִּיב דְּאָמַר רַב מַדָּא בַּר אַהֲבָה מְאַלְּוֹקֵי בְּשִׁירַיִם הַחִיצוֹנִים, אֲבָל בְּשִׁירַיִם הַפְּנִימִיִּים, וְכִי[2] דִּבְרֵי הַכֹּל אֵין מְעַכְּבִין, וְהָא דְּתַנְיָא בְּדָמִים הַחִיצוֹנִים מַאי, פְּטוּר, אַדְּתָנֵי דָּמִים הַנִּשְׁפָּכִין לְאַמָּה, לִיפְלוֹג וְלִיתְנֵי בְּדִידֵהּ, בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּדָמִים הַפְּנִימִיִּים, אֲבָל בְּדָמִים הַחִיצוֹנִים פָּטוּר. הָא מַנִּי, [3]רַבִּי נְחֶמְיָה הִיא, דְּאָמַר שְׁיָרֵי הַדָּם שֶׁהִקְרִיבָן בַּחוּץ חַיָּיב, וְלָא מִתְּנֵי לֵיהּ תְּלָתָא פְּטוּרֵי לְבַהֲדֵי תְּלָתָא חִיּוּבֵי. רַבִּינָא אָמַר, מִן הַקָּדָן [3] מַמָּשׁ, מִן הַיְסוֹד מִן הָרָאוּי לַיְסוֹד. אָמַר לֵיהּ רַב תַּחְלִיפָא בַּר גַּזָּא לְרַבִּינָא, אֵימָא אִידֵי וְאִידֵי רָאוּי הוּא[4]. הַאי מַאי, הַשְׁתָּא רָאוּי לַקָּדָן אָמְרַת לָא, רָאוּי לַיְסוֹד מִיבַּעְיָא; אֶלָּא מִן הַקָּדָן מִן הַקָּדָן מַמָּשׁ, מִן הַיְסוֹד מִן הָרָאוּי לַיְסוֹד: כָּל הַנִּיתָּנִין עַל מִזְבַּח הַפְּנִימִי כּוּ': תָּנוּ רַבָּנַן, [5]וְעָשָׂה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה' מַה תַּלְמוּד לוֹמַר, לִכְפּוֹל בְּהַזָּאוֹתוֹ[6]. וְלִמֵּד שֶׁאִם חִיסֵּר אַחַת מִכָּל הַמַּתָּנוֹת לֹא עָשָׂה וְלֹא כְּלוּם. אֵין לִי אֶלָּא מַתַּן שֶׁבַע, שֶׁמְּעַכְּבוֹת בְּכָל מָקוֹם, מַתַּן אַרְבַּע מִנַּיִן, תַּלְמוּד לוֹמַר [5]בֶּן יַעֲשֶׂה'. [5]לְפַר' זֶה פַּר יוֹם הַכִּפּוּרִים. כַּאֲשֶׁר

וּפְדָרִים יוֹכִיחוּ. וְלִ"עִ"[7], דְּכָל שִׁירַיִם הַפְּנִימִיִּים קוֹרֵא מוֹקֵן תְּחִילַּת עֲבוֹדָה לְקַמָּן[8] (הַגְּהָה). **וְרִ"מ הָשִׁיב לוֹ**, דְּגֶמֶת הוּא דְּרַבִּי נְחֶמְיָה סָלֵק שִׁירַיִם בְּשִׁירַיִם (ג) הַחִיצוֹנִים מִיָּרֵי, מִדְּקָתָנֵי 'שְׁיָרֵי הַדָּם' סְתָמָא, לָא שָׁנָא פְּנִימִיִּים וְלָא שָׁנָא חִיצוֹנִים, וְכִי פֵּירוּשָׁא דְּשַׁמְעְתָּא דְּסוֹף הַשּׁוֹחֵט וְהַמַּעֲלֶה, [6]וְהַשְׁתָּא דְּאָמַר רַב מַדָּא בַּר אַהֲבָה מְאַלְּוֹקֵי בְּשִׁירַיִם הַפְּנִימִיִּים, אֲבָל הַכֹּל דִּבְרֵי הַכֹּל אֵין מְעַכְּבִי, וְכִי קָאָמַר רַבִּי יְהוּדָה[9] בְּשִׁירַיִם הַפְּנִימִיִּים, פֵּירוּשׁ, כִּי קָאָמַר דְּשִׁירַיִם מְעַכְּבִי מִ'וְכִלָּה מִבֹּקֶר', הַיְינוּ בְּשִׁירַיִם הַפְּנִימִיִּים, 'וְכִי פֵּרֵשׁ הַיְינוּ, בְּשִׁירַיִם הַחִיצוֹנִים', כָּל זֶה מִדִּבְרֵי רַב מַדָּא. דְּרַבִּי נְחֶמְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא בְּשִׁירַיִם הַחִיצוֹנִים, כָּל זֶה מִדִּבְרֵי רַב מַדָּא. וּלְדִבְרֵיהֶן דְּרַבִּי עֲקִיבָא[10] תְּלִמּוּדָא קָאָמַר, דַּמֶּה שֶׁאָמַר ר"ע 'שְׁיָרֵי הַדָּם שְׁיָרֵי מִנְחָה הֵן' מִשְּׁמַע[11] לָא שָׁנָא פְּנִימִיִּים וְלָא שָׁנָא חִיצוֹנִים, לָא קָשְׁיָא לְרַב מַדָּא, דְּר"ע לְדִבְרֵי עַצְמוֹ הָשִׁיב לָךְ[12], דְּקִלֵּג מַדְּרַבִּי יְהוּדָה[13] וְאִית לֵיהּ שִׁירַיִם אֵין מְעַכְּבִים אֲפִילּוּ בַּפְּנִימִיִּים, וְרַבִּי נְחֶמְיָה ס"ל דְּעוֹלָם דְּפְנִימִיִּים מְעַכְּבִין וְשִׁירַיִם חִיצוֹנִים אֵין מְעַכְּבִין, אַף"ה[14] חַיָּיבִין בְּחוּץ. וְרַבִּי יוֹחָנָן הָיָה סוֹבֵר דְּאַף חִיצוֹנִים מְעַכְּבִין לְרַבִּי נְחֶמְיָה, וּבָזֶה לֹא הָיָה מוּקְשֶׁה, דְּמִצְּדָא[15] שׁוּם חִצּוֹנִים מְעַכְּבִים, וְדוּמֵי מִיכָּא שׁוּם חִצּוֹנִים מְעַכְּבִים, אֲבָל אֵין מְעַכְּבִין, [16] דְּרַבִּי נְחֶמְיָה הָיָה ס"ל דְּחִיצוֹנִים מְעַכְּבִין, וְטַעְמָא דְּרַבִּי נְחֶמְיָה דְּמְחַיֵּיב בְּחוּץ מִשּׁוּם עִיכּוּבָא הוּא, דְּהָא וַדַּאי לֵיתֵיהּ. **וְקָשֶׁה לְפִירוּשׁ ר"מ**, דְּעַל כָּרְחָךְ לֵיכָא שׁוּם חִצּוֹנִים, שֶׁלֹּא אָמַר שִׁירַיִם הַחִיצוֹנִים מְעַכְּבִין, כְּדְפָרֵישׁ דְּלָא מְעַכְּבִי דָּמִים שֶׁחַיָּבִין לְמַטָּה וְחַיָּבִין לְמַעְלָה. וְעוֹד, דְּלֹא חָשֵׁב לוֹמַר כֵּן לְרַבִּי נְחֶמְיָה שִׁירַיִם[17] הַפְּנִימִיִּים מְעַכְּבִין, כְּדְמוֹכַח בְּסוֹף הוֹצִיאוּם לוֹ (יומא דף ס.) דְּפְרִישׁ רַבִּי יוֹחָנָן דְּמִשּׁוּם דְּרַבִּי יְהוּדָה לָא מְעַכְּבִי מְעַכְּבִי, דְּמִפְרַשׁ רַבִּי יוֹחָנָן דְּשִׁירַיִם מִקְרָא חָלֵד דְּרֹשוּ, 'וְכִיסֶה זֹאת' וְגוֹ', כְּתִיב 'זֹאת' וּכְתִיב 'זֹאת חַטָּת', לְרַבִּי יְהוּדָה חַד לְמַעוּטֵי בְּנִגְדֵּי לָבָן בַּחוּץ, וּלְרַבִּי יוֹחָנָן שֶׁלֹּא לְמַעוּטֵי בְּנִגְדֵּי לָבָן בַּחוּץ וְחַד לְמַעוּטֵי שִׁירַיִם דְּלָא מְעַכְּבִי. [18] דְּרַבִּי יוֹחָנָן מַדְּרַבִּי יוֹחָנָן מַהֲרִיא דְּלִקְמָן, דְּקָאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן וְמִקְרָא שֶׁלֹּא לְמַעוּטֵי בְּנִגְדֵּי לָבָן בַּחוּץ וְחַד לְמַעוּטֵי שִׁירַיִם דְּלָא מְעַכְּבִי. [19] וְכִסֶּה פָּרִיךְ [שַׁפִּיר] דְּרַבִּי יוֹחָנָן מַדְּרַבִּי יוֹחָנָן מַהֲרִיא דְּלִקְמָן, דְּקָאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן וְמִקְרָא שֶׁלֹּא לְמַעוּטֵי בְּנִגְדֵּי לָבָן בַּחוּץ וְחַד לְמַעוּטֵי שִׁירַיִם דְּלָא מְעַכְּבִי. [20] קָשְׁיָא: 'וְעָשָׂה' פַּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה'. פִּירֵשׁ בְּקַונְטְרֵס, בְּפַר הָעֵלֶם דָּבָר שֶׁל נְבוּר כְּתִיב, וּמִקְרָא שֶׁלֹּא לְרִיךְ הוּא, שֶׁהֲרֵי כָּל עֲבוֹדוֹתָיו נִתְפָּרְשׁוּ בּוֹ חוּץ מִיּוֹתֶרֶת הַכָּבֵד וּשְׁתֵּי הַכְּלָיוֹת שֶׁהוּא צָרִיךְ לְגַלְּמוֹד מִפֹּר כֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ הַחָמוּר לְמַעְלָה הִימֶנּוּ

מסורת הש"ס עם הוספות

(א) [לעיל לח.]. (ב) ממנות מז., (ג) יומא נח.; (ד) קיא., (ה) מ., (ו) עיין בתוס' יומא ס: (ש"מ), (ז) לקמן קיא., (ח) [דף לח.]. (ט) קיא. עי"ש ש"מ אות ט ובית השיטה.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ועשה וכו' דכר כתיב בלתמר: (ב) ד"ה ממן ד' וכו' למה לי קרא הא אמר: (ג) תוס' ד"ה הא מני וכו' וכ"ה בהגיב וכו' המיקוים מייריי. נ"ב ועי' בפירש"י בע"ב ד"ה שפיכת שייריים.

גליון הש"ם

גמ' יצאו שירים והקטרת אימורין. לעיל דף יג ע"ב:

תורה אור השלם

א) וְעָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כֵּן יַעֲשֶׂה לוֹ וְכִפֶּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם: [ויקרא ד, כ]

הגהות וציונים

(א) "היא" נמחק (ש"מ): (ב) מן הקרן מן הקרן ממש (ש"מ): (ג) "הוא" נמחק (ש"מ): (ד) לכפול בהוצאת "לולמד" (ש"מ): (ה) ולענין (ש"מ): (ו) והא דתנן בה ומן היסוד שלפנינו נכון (עי' תוס'): (ז) דמאכר עשה לפר דמשמע דמאחרינא ליף דהא לא חסר מידי (ש"מ): (ח) והכי משמע ועשה לו (ש"מ): (ט) דועשה (ש"מ): (י) כי (ש"מ): (יא) "חיצונים" נמחק (ש"מ): (יב) דאע"ג (תוס' יומא): (יג) בש"מ יבשם רבינו יצחק מצאתי כתוב". בתוס' יומא "ותירץ רבינו חיים כהן זצ"ל": (יד) אותן (שמכ"ר, בארות המים): (טו) בתוס' יומא מקשה בשם הריצב"א, עי"ש: (יז) נ"א נחמיה (גליון, ש"מ). והנוסח שלפנינו נכון (עי' שהרת הקדש, עולת שלמה, חמדת דניאל): (יח) דמשמע (ש"מ, צ"ק): (יט) השיב לו (ש"מ, צ"ק): (כ) ואפ"ה חייב אבולן בחרן (ש"מ): (כא) דמצי לאשכוחי שום תנא (ש"מ). צ"ק "דלא מצינו שום תנא": (כב) איתותב דהוא סבר דרבי נחמיה (ש"מ): (כג) דלא אפשר לומר לרבי נחמיה דשירים (ש"מ): (כד) בש"מ "דלא מעכבי ואינ"ג דהתם פריך דר' יוחנן": (כה) כדברי (ש"מ): (כו) בש"מ שירים מעכבין ומסיק קשיא מ"מ רב אדא שלא היה צריך לכך מי ידחקנו לומר דשירים הפנימיים מעכבי דר' נחמיה: (כז) ד"ה לפר' התוס' לעיל לח: ד"ה הגה"ה הא מני, עי"ש:

ליקוטי רש"י

יצאו שירים וכו' שאין מעכבין. שיריס אין מעכבין כדתניא בתחיה מקומן (לקמן דף נב.) יכול יכנסו תלמוד לומר ואת כל הדם יסוך נתקו הכתוב ועשאו שיריי מלוה כו' הקטרת אימורין לא מעכבין כדכתיב הדם הוא בנפש יכפר (לעיל יג.). ועשה. לפר, זה. כאשר עשה. לפר, החטאת כמו שמפורש בפר כהן משיח בהדיא דאמר לקמן חשיבי לענין הפנימיים כדכתיב ומעכבי לפגול בהם ולענין חוץ ולענין כיבוס אבל לעולם לא אימשיטא ליה כרב פפא בדמים החיצונים[1]:

הא מני ר' נחמיה היא. והשתא ניחא דראוי ליסוד טענן כיבוס וכו"מ מן הקרן אין טענן כיבוס אפי' לר' נחמיה שכבר נעשה מצותו אבל שיריים אין מצותו נעשית עד שישפכנו ליסוד: (מהר"ם): **ונעשה כאשר עשה.** פ"ה דמקרא שאינו צריך עד דהא כפרה כתיב בהאי קרא ואימורים לא מעכבי כפרה. ואנ"צ דמוכח לקמן דיותרת הכבד ושתי הכליות אתיא מהקיש מ"מ ע"כ לאו לענין יותרת הכבד ושתי הכליות לחוד אתא כיון דוכפר כתיב משמע דאיתקש גם לענין כפרה והיינו דקאמר מה ת"ל לענין כפרה אלא ש"מ לכפול בהוצאת לומר שאם [חיסר] אחת מן כולם לא עשה ולא כלום. לפום דהיהא משמע דה"פ להכי אקשי לפר כהן משיח לכולהו עשיות ועבודות שכתובות בהדיא בפר העלם גופיה לכפול בהוצאת שהרי שינה הכתוב בהן וה"ק קרא ועשה לפר זה דהעלם כאשר עשה לפר דכהן משיח וכן משמע קצת בפ"ג דמנחות. [אבל קשה] דא"כ איצטריך לפר שני דכתיב כאשר עשה לפר להאי היקשא דלכפול בהוצאות ובסמוך מפרש תלמודא לפר זה פר כהן המשיח למאי הלכתא לענכ ונראה לענכ כפרה [ליקו] מדאיתקש לפר העלם כדפי' בקונטרס בסמוך וגם דומיא דלעכב דיוה"כ והשתא בלאו עיכובא בגופיה דפר כהן משיח איצטריך לפר [זה] (ה)פר כהן משיח כדי לכפול בהוצאות בפר העלם דבר כדפי'. לכך נראה כדפ"ה דועשה כאשר עשה לחוד (בא) [בלא] שום לפר ולפינן לכפול בהוצאות דכולה קרא אפר העלם קאי וה"ק ועשה לפר כלומר ועשה לו להאי פר העלם כאשר כתבתי כבר עשיתיו הרי שכפל בהוצאות בפר העלם בלא שום היקש דפר כהן משיח והלכך איירתי להו תרי לפר פר ראשון ליה"כ ופר שני דכאשר עשה לפר ה"ה פר כהן המשיח לענכ בפר כהן משיח גופיה מהיקשא דפר העלם דהא להיקש ולכפול בהוצאות לא איצטריך כדפי' וכן לפר ראשון לא איצטריך לגופיה דפר העלם דהא בפר העלם איירי קרא ומועשה לחוד ודענינן דאפר העלם קאי הלכך אייתר ליה לפר הראשון לפר יוה"כ. מ"מ קשה לפ"ה דמפרישו משמע מדבעי תלמודא כאשר עשה מה ת"ל דאי מצינא לאוקמי הך היקשא גופיה לעבודת הדם לא הוי מוקמינן ליה לכפול בהוצאות וקשה דהא לר"ש איצטריך בסמוך הך היקשא לעבודת הדם למתן ארבע וא"כ לדידיה מ"ל לכפול בהוצאות. לכך נראה דועשה כאשר עשה משמע דלכפול כל מה שבענין כי נמי איצטריך לעבודת הדם נמי משמע ועשה כאשר עשה דקאמר אכולהו עשיות

מסכת טהרות

פרק ז' משנה ד'

אִשָּׁה חָבֵר שֶׁהִנִּיחָה לְאִשָּׁה עַם הָאָרֶץ טוֹחֶנֶת בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ, פְּסָקָה הָרְחַיִם, הַבַּיִת טָמֵא. לֹא פְסָקָה הָרְחַיִם, אֵין טָמֵא אֶלָּא עַד מְקוֹם שֶׁהִיא יְכוֹלָה לִפְשֹׁט אֶת יָדָהּ וְלִגַּע.

שיטה מקובצת

גמרא כי תניא ההיא בשלש מתנות שבחטאת. פי' דמחשבה מועלת בהן בג' מתנות ואפי' כרבנן אתיא וסייעתא היא לרב פפא דלדברי הכל מוכח בהדיא דבג' מתנות טענן כיבוס[2]: **כי תניא ההיא בדמים הפנימים.** פי' ולעולם אימא לך בשיריים וכמאן דאמר לקמן חשיבי הפנימים מעכבין הלכך חשיבי לפגל ולענין חוץ ולענין כיבוס אבל לעולם לא אימשיטא ליה כרב פפא בדמים החיצונים[3]:

הא מני ר' נחמיה היא. והשתא ניחא דראוי ליסוד טענן כיבוס וכו"מ מן הקרן אין טענן כיבוס אפי' לר' נחמיה שכבר נעשה מצותו אבל שיריים אין מצותו נעשית עד שישפכנו ליסוד: (מהר"ם): **ונעשה כאשר עשה.** פ"ה דמקרא שאינו צריך עד דהא כפרה כתיב בהאי קרא ואימורים לא מעכבי כפרה. ואנ"צ דמוכח לקמן דיותרת הכבד ושתי הכליות אתיא מהקיש מ"מ ע"כ לאו לענין יותרת הכבד ושתי הכליות לחוד אתא כיון דוכפר כתיב משמע דאיתקש גם לענין כפרה והיינו דקאמר מה ת"ל לענין כפרה אלא ש"מ לכפול בהוצאת לומר שאם [חיסר] אחת מן כולם לא עשה ולא כלום. לפום דהיהא משמע דה"פ להכי אקשי לפר כהן משיח לכולהו עשיות ועבודות שכתובות בהדיא בפר העלם גופיה לכפול בהוצאות שהרי שינה הכתוב בהן וה"ק קרא ועשה לפר זה דהעלם כאשר עשה לפר דכהן משיח וכן משמע קצת בפ"ג דמנחות. [אבל קשה] דא"כ איצטריך לפר שני דכתיב כאשר עשה לפר להאי היקשא דלכפול בהוצאות ובסמוך מפרש תלמודא לפר זה פר כהן המשיח למאי הלכתא לענכ ונראה לענכ כפרה [ליקו] מדאיתקש לפר העלם כדפי' בקונטרס בסמוך וגם דומיא דלעכב דיוה"כ והשתא בלאו עיכובא בגופיה דפר כהן משיח איצטריך לפר [זה] (ה)פר כהן משיח כדי לכפול בהוצאות בפר העלם דבר כדפי'. לכך נראה דועשה כאשר עשה לחוד (בא) [בלא] שום לפר ולפינן לכפול בהוצאות דכולה קרא אפר העלם קאי וה"ק ועשה לפר כלומר ועשה לו להאי פר העלם כאשר כתבתי כבר עשיתיו הרי שכפל בהוצאות בפר העלם בלא שום היקש דפר כהן משיח והלכך איירתי להו תרי לפר פר ראשון ליה"כ ופר שני דכאשר עשה לפר ה"ה פר כהן המשיח לענכ בפר כהן משיח גופיה מהיקשא דפר העלם דהא להיקש ולכפול בהוצאות לא איצטריך כדפי' וכן לפר ראשון לא איצטריך לגופיה דפר העלם דהא בפר העלם איירי קרא ומועשה לחוד ודענינן דאפר העלם קאי הלכך אייתר ליה לפר הראשון לפר יוה"כ. מ"מ קשה לפ"ה דמפרישו משמע מדבעי תלמודא כאשר עשה מה ת"ל דאי מצינא לאוקמי הך היקשא גופיה לעבודת הדם לא הוי מוקמינן ליה לכפול בהוצאות וקשה דהא לר"ש איצטריך בסמוך הך היקשא לעבודת הדם למתן ארבע וא"כ לדידיה מ"ל לכפול בהוצאות. לכך נראה דועשה כאשר עשה משמע דלכפול כל מה שבענין כי נמי איצטריך לעבודת הדם נמי משמע ועשה כאשר עשה דקאמר אכולהו עשיות

ועבודות שנאמרו בפר כהן משיח והוי כאילו כתוב בהדיא ועשה ככל עשיותיו ולהכי קאמר מה ת"ל הרי עיקר העבודות מפורשות בהדיא לפר העלם. ויש לקיים פ"ה מ"מ ולא קשה מההיא דר"ש בסמוך משום דגבי מתן ארבע כי היכי דצריך ללמוד פר העלם מפר כהן משיח ה"נ צריך ללמוד פר כהן משיח מפר העלם לגבי מתן ארבע ואידי קרנות כתיב בהו לא משמע כי אם שתי קרנות הלכך ליכא לאוקומי הך) היקשא דועשה כאשר עשה לגבי האי מלתא דמתן ד' לחוד דהאי לישנא דועשה כאשר עשה משמע שעיקר ההיקש ללמוד פר העלם מפר כהן משיח ולא ללמוד פר כהן משיח מפר העלם אבל לגבי יותרת ושתי הכליות שפר העלם למד מפר כהן משיח ואינו מלמד הוי משמע שפיר ההיקשא להכי אי לאו דבהאי קרא כתיב כפרה ואימורים לא מעכבא כפרה. [אלא] אכתי אימא דהיקשא דועשה כאשר עשה לאת בדם וטבילה אתיא מפר העלם למד מפר כהן המשיח ואינו מלמד כדפי' בקונטרס לקמן בסוף שמעתין (מ. ד"ה אלא אלא לאת) ומידי דכפרה הוא שפיר בשלמא לפיר"ש דלקמן (שם) ניחא שפי' דאת בדם וטבילה כתיבי בפר העלם כמו בפר כהן משיח אבל לפ"ה דלקמן קשה לפי שיטת הקונטרס דהכא. וי"ל דמ"מ ליכא לאוקומי היקשא דועשה כאשר עשה לדאת בדם וטבילה שהרי ועשה כאשר עשה משמע עיקר עשיה ואת בדם וטבילה אינו עיקר עשיה כי אם פירוש ההוצאות איך יעשה אותם: